

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Moruz Elizaveta și Litun Florin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moruz Elizaveta împotriva lui Litun Florin cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din capitalul social, și la cererea reconvențională depusă de Litun Florin împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Comingi” și Elizavetei Moruz cu privire la reorganizarea prin separarea cotei-părți,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Litun Florin și s-a menținut hotărârea Judecătoria Botanica municipiul Chișinău din 29 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 21 mai 2015, Moruz Elizaveta a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Litun Florin cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra cotei-părți din capitalul social.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 17 septembrie 1998 a fost înregistrată SRL „Comingi” cu capitalul social de 5 400 lei, care a fost distribuit în cote ideale după cum urmează: Moruz Elizaveta - 75% și Litun Florin - 25%.

Indică că, conform pct. 6 al contractului de constituire a SRL „Comingi” din 09 septembrie 1998, aporturile în numerar la capitalul social se depun în modul următor: nu mai puțin de 40% din mărimea aporturilor în numerar asociatul îl introduce pe un cont provizoriu la BC „Victoriabank” SA până la data înregistrării societății, partea restantă asociatul achitând-o timp de un an de la data înregistrării societății.

Sușține reclamanta că, la 15 septembrie 1998 în calitate de fondator/asociat și-a îndeplinit obligația asumată prin contractul de constituire și a depus în capitalul social al SRL „Comingi” suma de 2 160 lei, pe când Litun Florin nu și-a îndeplinit obligația asumată prin contractul de constituire și nu a suplinit capitalul social al SRL „Comingi” cu cota sa de participare, deși a fost de mai multe ori avertizat despre executarea obligației.

Din motiv că Litun Florin nu și-a îndeplinit obligația asumată prin contractul de constituire și nu a suplinit capitalul social al SRL „Comingi”, acesta fiind incomplet, la 09 februarie 2000 dânsa a suplinit capitalul social al SRL „Comingi” prin depunerea sumei restante de 3 240 lei și la aceeași dată capitalul social al SRL „Comingi” a devenit complet, fiind suplinit în întregime din mijloacele proprii.

Specifică că, la 15 august 2005 conform ordinului de încasare a numerarului nr. HA21003761 Litun Florin a depus la contul SRL „Comingi” suma de 1 350 lei, cu titlu de aport în capitalul social, iar la 31 august 2005 acesta a solicitat restituirea sumei de 1 350 lei ca greșit transferată, indicând că prin dispoziția de plată nr. 37 din 31.08.2005 i-a fost restituită suma de 1 350 lei ca greșit transferată, fapt constatat prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 iulie 2014.

Consideră că, prin solicitarea restituirii aportului la capitalul social și prin primirea acestuia la 31 august 2005, Litun Florin a pierdut dreptul asupra părții sale sociale, renunțând de fapt la statutul de asociat al SRL „Comingi”.

Urmare a celor menționate, relevă că, prin hotărârea adunării generale a asociaților SRL „Comingi” din 19 iunie 2010, despre petrecerea căreia a fost înștiințat asociatul Litun Florin în ordinea stabilită, a fost decisă excluderea acestuia din asociații SRL „Comingi” din motivul neexecutării obligației asumate de contractul de constituire privind suplinirea capitalului social.

A mai indicat că hotărârea adunării generale a asociaților SRL „Comingi” din 19 iunie 2010 a fost adusă la cunoștință lui Litun Florin, care la fel nu a fost contestată.

În astfel de circumstanțe, reclamanta susține că, capitalul social al SRL „Comingi” a fost suplinit pe deplin și în exclusivitate de către ea, care a vărsat cu titlu de aport în capitalul social 5400 lei din mijloace proprii, obținând 100% cotă-parte în capitalul social al SRL „Comingi”.

Mai menționează că, conform documentelor de constituire și Registrului de stat al persoanelor juridice, Litun Florin și-a păstrat prezența formală în calitate de fondator al SRL „Comingi”, deși nu a executat contractul de constituire al SRL „Comingi”, iar ca consecință nu a obținut statutul de asociat conform Legii privind societățile cu răspundere limitată.

Solicită reclamanta Moruz Elizaveta, recunoașterea dreptului de proprietate asupra 100 % cotă-parte în capitalul social al SRL „Comingi” ce constituie 5400 lei.

La 24 septembrie 2015, Litun Florin a înaintat cerere reconvențională împotriva SRL „Comingi” și Elizavetei Moruz privind reorganizarea prin separarea cotei-părți.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a indicat că, la 09 septembrie 1998 a fost constituită SRL „Comingi”, din capitalul căreia Moruz Elizaveta deține 75% și Litun Florin 25%.

Menționează că, Moruz Elizaveta este administratorul societății din ziua fondării SRL „Comingi” până în prezent, iar el, activează în SRL „Comingi” în calitate de administrator de sală.

Susține că, activitatea economică a SRL „Comingi” constă în prestarea de servicii pentru arenda încăperilor contra plată, iar conform calculelor preventive, SRL „Comingi” acumulează sume mari de bani, însă din cauza abuzului comis de către

administratorul Moruz Elizaveta și contabila Covaleova Svetlana, veniturile firmei sunt diminuate.

Astfel, indică că, plățile zilnice sunt acumulate de la arendași de către administratorul de sală Pripa Anatol, plățile lunare și anuale sunt acumulate nemijlocit de către Moruz Elizaveta, iar în lipsa acesteia banii sunt acumulați de către Pripa Anatol.

Precizează că, conform datelor, Moruz Elizaveta acumulează timp de un an în jur de 10 056 000 lei, însă suma încasărilor este alta, deoarece Moruz Elizaveta împreună cu administratorul de sală Pripa Anatol și contabila Covaleova Svetlana activează în baza dublei contabilități, ceea ce îi permite să sustragă banii acumulați pentru SRL „Comingi” SRL.

Relatează reclamantul pe cererea reconvențională că, în anul 2010 a participat în calitate de intervenient accesoriu în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moruz Ion împotriva Elizavetei Moruz privind desfacerea căsătoriei și partajarea averii în devălmășie, inclusiv și partea socială din capitalul social a SRL „Comingi”.

În cadrul examinării cauzei de partajare a averii în devălmășie a soților Moruz a aflat că, Moruz Elizaveta prin abuz de serviciu, a achitat din beneficiul SRL „Comingi” bani pentru amenajarea casei sale din Colonița, pentru gazificare și asfaltare a drumului spre casă. În perioada respectivă a procurat imobile, și-a deschis restaurant în Franța, transferând sume de bani, toți membrii familiei dispunând de mașini de lux, fiind angajați la SRL „Comingi” cu salarii, deși nu se prezintă la serviciu.

Pentru a verifica starea de fapt și de drept, la 07 și 28 mai 2010 a depus cereri în adresa Elizavetei Moruz privind eliberarea în copii a documentelor ce țin de activitatea economică a SRL „Comingi” începând cu anul 2005, însă cererile au fost ignorate.

La data de 09 iunie 2010 a depus cerere la CCCEC, actualul CNA, solicitând de a verifica legalitatea activității SRL „Comingi”, unde Moruz Elizaveta împreună cu Covaleova Svetlana activează în baza dublei contabilități. La 21 decembrie 2010, CNA a emis ordonanță de începere a urmăririi penale în privința factorilor de decizie a SRL „Comingi”, conform elementelor infracțiunii prevăzute de lit. (b) alin. (2) art. 244 Cod Penal.

Specifică că, conform actului de revizie din 12 noiembrie 2010 s-a stabilit diminuarea încasărilor în sumă de 2 378 772,18 lei, eschivarea de la plata TVA, constituind suma de 396 462 lei.

La fel, conform actului de revizie din 28 ianuarie 2011 diminuarea sumei încasărilor a fost micșorată până la suma de 73 820 lei, inclusiv pentru anul 2009 cu suma de 43 850 lei și 01 ianuarie 2010-16 mai 2010 cu 29 970 lei, eschivarea de la plata TVA fiind micșorată până la suma de 2 303,33 lei.

La 09 august 2011 și 31 mai 2011 cauza penală a fost clasată, însă ulterior, la 18 noiembrie 2011 și 17 septembrie 2012 judecătorii de instrucție a Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău au anulat ordonanțele procurorilor de clasare a dosarului penal, obligând procurorul de a relua urmărirea penală, astfel că la 16 iulie 2014 dosarul penal a fost clasat și a treia oară, iar la 17 septembrie 2015 Curtea de Apel Chișinău a anulat ordonanțele procurorilor din 16 iulie 2014 și 24 martie 2015 și încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din

02 iunie 2015, obligând procurorul de a relua urmărirea penală, deoarece a fost confirmat că administratorul Elizaveta Moruz activează în baza dublei contabilități.

În urma depunerii cererii la CNA, la 19 iunie 2010 Moruz Elizaveta a inițiat excluderea sa din asociații SRL „Comingi”, iar la 21 iulie 2014 Judecătoria Botanica municipiul Chișinău a emis hotărâre prin care a respins ca tardivă acțiunea SRL „Comingi” privind excluderea din membrii asociați, hotărârea fiind menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2015.

De asemenea a indicat că, din decembrie 2010 până în prezent a fost concediat de patru ori, de două ori a fost restabilit în funcție prin hotărârile instanțelor judecătorești irevocabile. La data de 26 mai 2015, Judecătoria Centru municipiul Chișinău a pronunțat hotărâre privind restabilirea sa în funcție, în prezent litigiul se află în procedura Curții de Apel Chișinău, iar la data de 22 septembrie 2015 din nou a fost concediat în mod ilegal.

Arată că, la 21 mai 2015 Moruz Elizaveta a înregistrat la Judecătoria Botanica municipiul Chișinău cerere de chemare în judecată privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra 100% cotă-parte în capitalul social al SRL „Comingi”, pe motiv că dânsul nu a suplinit capitalul social cu cota de participare, deși a fost avertizat de mai multe ori despre executarea obligației.

Indică că, la data de 21 mai 2015 și 15 august 2015 a depus cereri la SRL „Comingi” privind eliberarea copiilor documentelor ce țin de activitatea economică, iar la 15 august 2015 a depus cerere prealabilă la SRL „Comingi”, solicitând convocarea adunării generale extraordinare privind reorganizarea SRL „Comingi” prin separarea cotei-părți a asociatului Litun Florin cu atribuirea din patrimoniul societății SRL „Comingi” proporțional cotei-părți în mărime de 25%.

Tot la data de 15 august 2015 a depus cerere la Procuratura sectorului Centru municipiul Chișinău privind aplicarea sancțiunii administrative față de Elizaveta Moruz, din motiv că, a ignorat și nu a răspuns la cererea din 21 mai 2015.

Astfel, la data de 08 septembrie 2015 a avut loc adunarea generală extraordinară a SRL „Comingi”, prin care Moruz Elizaveta a respins cererea sa de reorganizare a societății și separarea cotei.

Mai consideră că, cererea de chemare în judecată a Elizavetei Moruz este neîntemeiată dat fiind că la data de 19 iunie 2010 Moruz Elizaveta a depus acțiune în instanța de judecată privind excluderea sa din asociați pe motiv că nu a vărsat cota socială în sumă de 1 350 lei, iar conform hotărârii irevocabile a Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 21 iulie 2014, acțiunea a fost respinsă ca tardivă, concomitent instanța menționând abaterile comise de Elizaveta Moruz, inclusiv că, la 15 august 2005 Litun Florin a transferat pe contul societății cu destinația fond statutar suma de 1 350 lei, conform ordinului nr. HA21003761, însă la data de 31 august 2005 prin dispoziția de plată nr. 37 lui Litun Florin i-a fost rambursată suma de 1 350 lei pe motiv că a fost transferată greșit.

Invocă că, conform cerințelor pct. 74 din Regulamentul societăților economice din Republica Moldova aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 500 din 10 septembrie 1991 (norma aplicabilă la acel moment), în cazul când participantul (asociatul) nu depune cota sa de participare, adunarea generală a asociațiilor este în drept, în decurs de 30 zile de la expirarea termenului prevăzut în contractul de constituire, să-l

excludă din rândurile societății, pe când Moruz Elizaveta nu a convocat adunarea generală a asociaților în decurs de 30 zile de la expirarea termenului prevăzut în contractul de constituire pentru al exclude pe Litun Florin din rândurile societății, ci din contra la 09 februarie 2000 prin ordinul nr. 163 a transferat la fondul statutar al SRL „Comingi” suma de 3 240 lei, astfel că, la data respectivă fondul statutar a fost împlinit.

La fel, indică că, Moruz Elizaveta nu a convocat nici pe parcursul următorilor ani (până în anul 2010) adunarea generală a asociaților cu subiectul pe ordinea de zi de propunere a excluderii sale din rândurile societății, având în vedere că, el păstrează calitatea de asociat în continuare.

Consideră că, hotărârea adunării generale din 19 iunie 2010 de excludere a lui din asociații SRL „Comingi” contravine cerințelor art. 113 alin. (5) Cod Civil, deoarece în cazul în care asociatul nu a vărsat în termen aportul, oricare asociat are dreptul să-i ceară în scris aceasta, stabilindu-i un termen suplimentar de cel puțin o lună și avertizându-l că e posibilă excluderea lui din societate.

La data de 15 august 2015 Litun Florin a transferat suma de 1 350 lei cu destinația fond statutar, însă Moruz Elizaveta a respins acceptarea banilor.

Tot la 15 august 2015 a depus cerere solicitând convocarea adunării generale extraordinare privind reorganizarea SRL „Comingi” prin separarea cotei-părți a asociatului Litun Florin cu atribuirea din patrimoniul societății SRL „Comingi” proporțional cotei-părți în mărime de 25%.

La data de 08 septembrie 2015 a avut loc adunarea generală extraordinară a SRL „Comingi”, unde Moruz Elizaveta a respins cererea sa de reorganizare a societății și separarea cotei sale, cu participarea fiicei Nicoleta și feciorului Anatol, care deși nu sunt asociații SRL „Comingi”, au participat activ la ședința adunării generale.

Suplimentar menționează că, cererile din 7, 28 mai 2010, 21 mai 2015 și din 15 august 2015 privind eliberarea informației cu privire la activitatea economică au fost ignorate de Elizaveta Moruz, fiind astfel lipsit de dreptul la informație, ceea ce denotă și faptul că se refuză de a prezenta documentele contabile pentru a fi ascunsă activitatea în baza dublei contabilități.

A menționat că, în perioada din 1998 și până în prezent, Elizaveta Moruz nu a convocat adunarea generală a SRL „Comingi” și nu a prezentat raportul de activitate prevăzut de art. 75 al Legii nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, conform căreia, administratorul întocmește anual un raport privind activitatea societății, actul de inventariere a bunurilor societății și alte documente, care urmează a fi prezentate adunării generale a asociaților.

Afirmă că, Elizaveta Moruz a încălcat prevederile legislației, deoarece în perioada din 1998 și până în prezent a uzurpat și împuternicirile cenzorului, până în prezent nu știe cine este cenzor, care sunt rapoartele cenzorului, situație, care i-a permis nestingherit să acapareze venitul societății prin abuz de serviciu, unilateral stabilindu-și salariul personal, salariu pentru soț, fiică și fecior, deși aceștia nu au lucrat și nu s-au prezentat la serviciu, analogică situația fiind și cu salariu pentru contabilă Covaleova Svetiana și cu fiica contabilei, Natalia Covaleova, pricinuind astfel întreprinderii pagube de 1872000 lei.

Solicită, reorganizarea SRL „Comingi” prin separare cotei-părți a asociatului Litun Florin cu atribuirea din patrimoniul societății SRL „Comingi” proporțional cotei-părți de 25 % din patrimoniul.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica municipiul Chișinău din 29 decembrie 2016 a fost admisă cererea de chemare în judecată a Elizavetei Moruz împotriva lui Litun Florin privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra 100% cotă-parte în capitalul social al SRL „Comingi”. S-a recunoscut dreptul de proprietate a Elizavetei Moruz asupra 100% cotă-parte din capitalul social al SRL „Comingi”, ce constituie 5 400 lei. S-a respins acțiunea reconvențională a lui Litun Florin împotriva SRL „Comingi” și Elizavetei Moruz privind reorganizarea prin separare a cotei-părți a asociatului Litun Florin cu atribuirea din patrimoniul societății SRL „Comingi” proporțional cotei-părți în mărime de 25%, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Litun Florin și s-a menținut hotărârea Judecătorei Botanica municipiul Chișinău din 29 decembrie 2016.

La data de 04 iulie 2017, Moruz Elizaveta a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi decizii sub formă de încheiere prin care să fie dispusă restituirea cererii de apel declarate de Litun Florin, din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel urma să restituie apelul declarat de Litun Florin, deoarece apelantul nu a efectuat actul de procedură în termen.

În acest sens, indică că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2017, apelantului i-a fost instituită obligația de a efectua actul de procedură, adică de a prezenta cererea de apel motivată în interiorul termenului de procedură, până la 26 aprilie 2017.

Astfel, pentru a considera că indicațiile instanței de apel au fost îndeplinite în termen, susține că, Litun Florin era obligat să depună cerere de apel motivată cel târziu până la ora 24 a zilei de 25 aprilie 2017.

La fel, susține că, cererea de apel motivată urma a fi depusă de Litun Florin în interiorul termenului de 30 de zile pentru declararea apelului, calculat de la data comunicării hotărârii motivate, pe când în speță cererea de apel motivată a fost depusă abia la 26 aprilie 2017, adică peste 3 luni de la comunicarea hotărârii motivate.

La data de 12 septembrie 2017, Litun Florin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată prin faptul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a apreciat în mod arbitrar probele.

De asemenea, consideră că pricina a fost examinată cu încălcări de procedură, deoarece, instanța de judecată neîntemeiat a început examinarea în fond în lipsa lui și a reprezentantului, dosarul nefiind pregătit pentru examinare. Astfel, cauza a fost

examinată în lipsa lui și a reprezentantului, care nu au fost citați despre ședința de judecată din 14 decembrie 2016.

Sub un alt aspect, relevă că, instanțele de judecată greșit au apreciat faptul precum că a pierdut dreptul la partea sa socială pretinsă de 25% din capitalul social al SRL „Comingi” și acest drept a fost dobândit de Moruz Elizaveta prin depunerea aportului integral din valoarea capitalului social.

Afirmă că, instanțele de judecată au ignorat faptul că dânsul s-a conformat circumstanțelor stabilite conform hotărârii Judecătorei Botanica municipiul Chișinău din 21 iulie 2014, transferând suma de 1350 lei cu destinația de fond statutar, iar Moruz Elizaveta refuză să accepte această sumă drept aport la fondul social.

Sub o altă critică reiterează că, instanța de fond a menționat formal în procesul-verbal acțiunile efectuate la examinarea pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 25 mai 2017 a fost expediată în adresa părților la 19 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 10504 (f. d. 186), însă careva date privind recepționarea deciziei la materialele dosarului nu există.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 04 iulie 2017 și 12 septembrie 2017 în termen.

La 04 august 2017 și 19 septembrie 2017 adresa intimațiilor a fost expediată copia recursurilor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 27 septembrie 2017, Moruz Elizaveta a depus referință prin care a solicitat de a considera recursul declarat de Litun Florin împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2017, ca inadmisibil.

La rândul său, Litun Florin nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de către Moruz Elizaveta și Litun Florin, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Moruz Elizaveta și Litun Florin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că nu poate fi reținut argumentul recurentului Litun Florin precum că a fost lipsit de dreptul de a participa la examinarea cauzei în instanța de fond pentru ședința de judecată din 14.12.2016, or din materialele dosarului rezultă că acesta a fost legal citat de către instanța de judecată, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, precum și recipisa semnată de către Litun Florin (f.d. 36, 149 Vol I.). Mai mult, interesele recurentului în instanța de fond au fost reprezentate de către avocatul Rîhlea Vasile, care de nenumărate ori a participat în ședințele de judecată și avea obligația de a întreprinde toate măsurile de a proteja drepturile recurentului.

Așadar, potrivit art. 102 alin. (4¹) Cod de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei Moruz Elizaveta precum că, instanța de apel urma să restituie apelul declarat de Litun Florin, deoarece apelantul nu a depus cererea de apel motivată în interiorul termenului de procedură stabilit, or, actele cauzei cu certitudine atestă că Litun Florin s-a conformat indicațiilor date de instanța de apel prin încheierea din 16 martie 2017 și a depus cererea de apel motivată până la termenul stabilit de instanță și anume, la 26 aprilie 2017.

Prin urmare, argumentul precum că Litun Florin era obligat să depună cerere de apel motivată cel târziu până la ora 24 a zilei de 25 aprilie 2017 nu poate fi reținut, deoarece, potrivit art. 112 alin. (3) CPC, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit pînă la ora 24 a ultimei zile din termen, la caz ultima zi din termen fiind 26 aprilie 2017.

Alte argumente invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, dar nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de către Moruz Elizaveta și Litun Florin.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Moruz Elizaveta și Litun Florin, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva